

[Ole Bernt Henriksen]

Man skal nok fæste sig mere ved hovedstrømningerne ude i folket, og de går jo i retning af, at vi både vil bruge og beskytte naturen, at vi vil bevare og forbedre både de små og de store samfund, at vi vil befordre nye gennembrud som dem, vi fik, da vi i løbet af et årti efter 1882 skabte det moderne landbrug og den moderne industri knyttet til det moderne landbrug, og at vi navnlig ikke herinde skal lægge planer, der baster og binder, men, som regeringen siger, have en planlægning, der stimulerer, fordi den på den ene side i brede træk siger, hvad vi vil og binder os til, og på den anden side kan ændres, når virkeligheden ændres.

Respekt for virkeligheden er det bedste grundlag for den planlægning, vi taler om i dag, for al planlægning og for al lovgivning. Jeg tror da også, at den tidligere minister havde denne respekt. Jeg er næsten overbevist om det. Jeg ved, at den nuværende regering har den og vil føre denne linje videre.

Svend Erik Hovmand (V):

Der er næppe ret mange områder i lovgivningen, hvor kravet om forenkling fremsættes med større styrke og bedre begrundelse end netop på planlægningens område. Der er heller ikke ret mange andre områder, hvor behovet for decentralisering af beslutningerne er stærkere end netop på dette område. Fra venstres side har vi gang på gang understreget dette forhold, dels i form af konkrete lovinitiativer, dels igennem de debatter, vi har haft gennem de seneste år her i tinget. Vi er derfor tilfredse med, at vi efter regerings-skiftet sidste efterår får bedre mulighed for at realisere disse ønsker.

Et af de områder, vi gennem mange år har arbejdet for, er at overlade zonelovskompetencen til kommunerne. Det kan ikke være rigtigt, at man skal spørge i amtet og undertiden også i planstyrelsen for at få lov til at bygge nogle huse i en landsby. Da vi sidste gang rejste denne sag, fik vi gennemført reglen om, at man ved at lave en lokalplan for landzone kunne overlade kompetencen til den enkelte kommunalbestyrelse, og vi fik en bestemmelse ind om, at når kommuneplanen er godkendt, så vil zonelovskompetencen også på andre områder kunne lægges ud. Men forinden det sker – der vil jo gå en rum tid endnu, inden kommuneplanerne og de

resterende tillæg til regionplanerne er færdige – vil regeringen fremlægge et lovforslag, som sikrer, at kommunalbestyrelserne selv kan afgøre konkrete sager om byggeri i landsbyerne. Vi lægger megen vægt på at få gennemført denne forbedring inden sommerferien, sådan at de byggeprojekter, der ligger og venter, hurtigt kan realiseres.

Sagen er den, at mange, ja, de fleste af vore landsbysamfund har været udsat for en meget alvorlig erhvervsmæssig og befolkningsmæssig stagnation gennem de seneste år. Er der nogen steder, der er brug for vækst i det danske samfund, så er det i de mindre samfund. Faktisk er det ikke bare paradoksalt, men i allerhøjeste grad også kritisabelt, hvis man i en tid med 300.000 arbejdsløse alene på grund af nogle administrative regler forhindres i at skaffe arbejde til de lokale bygningshåndværkere og skaffe beboere til den betrængte købmand eller børn til skolen. Der findes mange eksempler på, at en mindre restriktiv administration på dette område både ville have givet en tiltrængt beskæftigelse og en tiltrængt befolkningsstilvækst. I mange tilfælde ville det også have fremmet et værdifuldt generationsskifte i landbruget og dermed bidraget til en værdifuld forøgelse af den animalske produktion. Der er altså ikke bare tale om, at nybyggeriet påbegyndes et andet sted. I mange tilfælde undlader man helt at bygge og bliver boende i det gamle stuehus, fordi man ikke kan få lov til at bygge på den egn, hvor man har levet hele sit liv, og som man ikke vil flytte fra.

Efter venstres opfattelse vil en mere pragmatisk holdning til planlægningen end den, vi har oplevet i de seneste år, i det hele taget være at foretrække. Vi må sikre den enkelte borger mere albuerum. Det gælder ham, der vil bygge et hus i en landsby. Det gælder ham, der vil indrette sig med en mindre virksomhed i en nedlagt ejendom, eller ham, der ønsker en mindre udvidelse af sin håndværksvirksomhed i landsbyen. Vi er i den henseende glade for, at de miljømæssige lemper, vi har foreslået, bl.a. i beslutningsforslag nr. B 77 sidste sommer, nu tages op og gennemføres af regeringen.

Det øvrige samfund må respektere, at $\frac{1}{3}$ af landets befolkning bor i mindre bysamfund, som, hvis ikke de skal udvikle sig til rene sovebyer eller pensionistbyer, har krav på en